

[Boligministeren]

Videre til hr. Fogh Rasmussen: der er ikke i og med vedtagelsen af byfornyelseslovforslaget sagt noget som helst om byfornyelsens omfang. Der er kun opstillet nogle spilleregler, nogle regler for, hvordan det skal gøres teknisk, nogle regler for, hvordan det skal gøres menneskeligt. Omfanget bestemmes hvert år ved forhandlinger mellem stat og kommuner om, hvad man har råd til arbejdskraftmæssigt, statsfinansmæssigt, betalingsbalancemæssigt osv. Det, dette lovforslag drejer sig om, er, hvorvidt man i de næste to år skal have lov til at igangsætte nogle forsøg og indsamle erfaringer, inden man ændrer loven om to år.

Til hr. Dræbye: det er rigtigt, at ikke alene de radikale, men også regeringen og alle de andre forligspartier står frit, når denne lovgivning revideres om to år. Da står man fuldstændig frit. I den mellemliggende periode har vi i regeringen ræsonneret som følger:

For det første vil vi ikke i konflikt med, hvorvidt der er tale om ekspropriation eller ikke ekspropriation. For det andet må vi erkende, at det for vore forligspartnere betyder noget, at der også er et vist incitament for grundejerne til at gå i gang med dette. Derfor er det af hensyn til forligspartnere, at vi har sagt: all right, så må afgørelsen af den ting vente de to år. Derfor har man bl. a. – jeg kan se, at hr. Erhard Jakobsen nikker – ønsket at holde fast ved den bestemmelse, der stod i lovforslaget, vel vidende, at det medfører, at man her kan få nogle virkninger, som set fra et socialdemokratisk synspunkt ikke er ønskelige. Vi har strakt os langt for at få dette igennem, og også på dette punkt har vi været flinke.

Formanden:

Ja, nu kom hr. Fogh Rasmussen herop som en meget selvfølgelig ting. Det er jo formanden, der afgør, hvor længe det er rimeligt at fortsætte med korte bemærkninger, og jeg tror, man vil sige, vi plejer at være meget rundhændede.

Vi er foreløbig midt i punkt 1 af de 23 punkter, vi har, og jeg regner med – det har jeg i hvert tilfælde indstillet mig på – at fortsætte natten igennem. Men der er nogle, der skal holde grundlovstaler i morgen eftermiddag, og derfor tror jeg, man vil have forståelse for, at jeg prøver at begrænse det en lille

smule: 3 korte bemærkninger, og så slutter vi i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Der er 2 punkter, hvor indehavere af ejerboliger med hensyn til støtte er stillet dårligere her end under saneringsloven.

For det første er det rigtigt, når boligministeren siger, at indehavere af en ejerbolig kan forlange moderniseringen udskudt, indtil boligen sælges, for så vidt angår de forbedringer, der kun vedrører boligen. Men forskellige fællesforanstaltninger kan påbydes gennemført, uden at der kan ydes én eneste krone i støtte.

For det andet vil der, hvis boligministerens ændringsforslag, der er taget tilbage og optaget, ikke vedtages, være mulighed for den såkaldte indstykning af ejerlejligheder, som endnu ikke er solgt, men udlejet.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Blot for at konstatere, at efter hr. Dræbyes, efter boligministerens og efter hr. Arne Bjerregaards udtalelser er der ikke skygge af tvivl om, at et meget stort flertal står bag et forsøg på at finde en løsning på, at offentlige tilskud til dette ikke kan kapitaliseres. De fleste af dem mener, at det ikke er et teknisk godt ændringsforslag, VS og SF har stillet, og det er grunden til, at det bliver stemt ned. Men det store flertal siger altså, at det ikke er afgjort, hvad der skal ske med de huslejeforhøjelser, når der er gået 20 år. Det mener de – det har de sagt her – må kunne tages op til revision om to år. Jeg synes, det skal stå fast, at der altså ikke er tale om, at man her har båndlagt sig på den pression – anderledes kan jeg ikke forstå det – hr. Erhard Jakobsens parti som det eneste af aftalepartierne og imod et stort flertal herinde har udøvet på dette punkt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 i tillægsbetænkningen